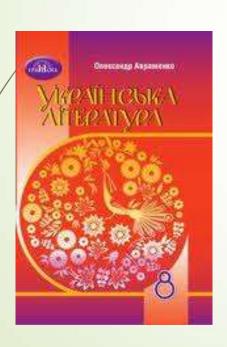
Повторення в кінці року. Узагальнення вивченого з української літератури

Мета:

повторити, узагальнити й систематизувати вивчений матеріал; закріплювати вміння правильно характеризувати образи, розпізнавати цитати; удосконалити вміння зв'язно висловлювати власні думки, аргументувати, зіставляти; виховувати любов та повагу до української літератури.

«Гей, козаки, Ви біднії невільники! Угадайте, що в нашій землі християнській за день тепера?»

«То не грім в степу грохочу, То не хмара світ закрила,- то татар велика сила Козаченьків обступила»,

«-Прощай, милий мій синочку, Та не забувайся, Через чотири неділеньки Додому вертайся!»

«Привітай же, моя ненько! Моя Україно! Моїх діток нерозумних, Як свою дитину».

«Посадила стара мати
Три ясени в полі.
А невістка посадила високу
тополю».

«Була весна весела, щедра, мила, Промінням грала, сипала квітки, Вона летіла хутко, мов стокрила, За нею вслід співучії пташки».

«Не поет, хто забуває про страшні народні рани, Щоб собі на вільні руки Золоті надіть кайдани».

Для нас вона в світі єдина, одна,

Як очі її ніжно-карі...

Вона — у зірках, і у вербах вона,

І в кожному серця ударі,

У квітці й пташині, в кривеньких тинах,

У пісні у кожній, у думі,

В дитячій усмішці, в дівочих очах,

І в стягів багряному шумі...

«Отепер Пузир нехай скаже: голяк масті, чирва світить! Ще поміряємось - хто голяк. Ні, братіку, потягайся ще зо мною. Хе-хе-хе!

«Хлоп протестував, хлоп тікав на вільні землі, рятуючись, як міг, од панщини, лишаючи на рідній землі все дороге, усе миле його серцю».

«Але, де б я не був, як би не гули навколо мене ворожі ви хори, їм ніколи вже не затушить того вогню, що викресав із мене колись у човні дід Платон... Що наше життя? Що наша кров, коли страждає вся наша земля, увесь народ? — голос капітана зазвучав, як бойова сурма. — Я, хлопці, у бою сторукий, помножений стократ на гнів і ненависть!..»

«Шептало спинився, нашорошив вуха і сторожко скосив очі. Він був сам-самісінький на всю луку: мовчала трава, мовчало віддалік громаддя копиць, схожих на вершників, що поснули, усе потонуло в безобрійній, німій тиші».

25 липня 1964 року в селі Великі Чаплі мала відбутися незвичайна подія: о сьомій годині ранку Вітька Горобець буде стрілятися на дуелі з Петром Білим за селом, біля третього колгоспного ставка. Якраз отам, де три плакучі верби до самої води схилили свої довгі, гнучкі віти, де колись Вітька потай від рибника витяг на вудку отакезного дзеркального коропа, котрого в нього потім украв кіт Васька...

— Не драконове це діло — книжки читати. Я тебе не відраджую, але, хто хоч краплю мудрості зачерпне, довіку ситий не буде. Від многої мудрості много скорбі, і хто примножує знання, примножує печаль..

«Легко говорити про максимальне навантаження, коли все добре. Коли нікому нічого не завинив — тоді, звичайно, можна дивитися кожному просто в очі. А тут — ледве трапилося таке, за що треба відповідати, — я заховався».

Домашне завдання:

Повторити теоретичний матеріал.